

სახებ, მაგრამ პ. ხაზანაშვილმა უარი გამომიცხადა.

ამ ორიოდ სიტყვას დაუუმატებ მხოლოდ შემდეგა:

მე მინდოდა ამ ამის შემდევ უარი მეთქმა შუა-კაცებით გასამართლება-ზედ, რაღაც უსინიდისით" ამორჩეულთ მედიატორეთ არ შეჰვერით იმსოდან კაცის მოქმედების გაჩერება, რომელ-საც თავის ერთად - ერთს იარაღდ მუშტი უცენია, მაგრამ მე მინდა მოესპო ყოველივე მიზეზი მოთქმა-მოთქმისა და ამიტომ ვუცხადებ პ. დისამიძეს, რომ რადგან ერთი ჩვენი მედიატორე — პ. ბებუთოვი პეტერ-ბურგში წავიდა და მაღვე ალარ აპარებს დაპრუნებას ან ხელ-მეორედ ამოვრისით შუა-კაცები, ან სას-მართლოში მიჩინელო.

ერთგანაც და შეორედვანაც პასუ-ხის გამცემი ვარ.

ი. მარტივი

"დროშის" კორრესპონდენცია

შორის მაზრა, 2 იანვარს. „უა გათორდება ყორანი, რა გინდ რომ ხეხო ქვიშითა“ — ამბობს ჩვენი გო-ნიერი ანდაზა. მა ანდაზა ზოგიერა ჩვენ ეჭიმებზე მართლდება. რო-დენჯერ გამოაშეარებულა საქვეყნოდ თუ სიტყვით და თუ წერით მათი ბოროტ-მოქმედება, რამდენჯერ აუკრ-ძალასთ ზაგიერთა მაწარწალა აქმე-ბის და მკითხავი დედა-კაცებისთვის მათი ხელობის შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. გამოჩნდება ერთს რომელსამე სო-ფელში ბებერი დედა-კაცი ან ახალ-გაზდა ქალი და გავრცელებს ხმას:

ოთხედ პური და წითელი წამალი წაესა. ამ შუშაობის შემდვომ შრა-გოლეტა, რაც უნდა ბეჭითი ყოფი-ლიკ, სამ-ოთხ სილას მაინც, უეჭ-ველად, მიიღებდა თავის საშინელ ქალ-ბატონისაგან.

ოუმტა ამისთანა სამაგელი ცხოვ-რება ჰქონდა, შრაგოლეტა მაინც დღიდამ-დღეზე იზრდებოდა და ლა-მაზდებოდა. მე იმას არ ვიტყვი, რომ შრაგოლეტას ხასიათიც უკეთდებოდა: იმისთანა ბუნებას ქალი, როგორიც იყო შრაგოლეტა, ერ მოითმენდა იმდენა შეურაცხოვას და ცემას, რაც იმას ჰქონდა. პირელთვის შეუ-რაცხოვას მიენებაზედ იმას სისხლი აუღულდებოდა ხოლო და სულ იმას ჰქონდა, რომ მაგირი გადახედა თავის მტარებლისათვის. ბებერი ძა-ლიან კარგად გრძობდა ამას და ცო-ტა არ იყოს ეშინოდა შრაგოლეტასი: ყოველთვის კაცს ეშინიან იმისი, ვისც ასე უშერება.

მრთხელ დედა-ბერმა შეამჩინა, რომ შრაგოლეტა ჩვეულებრივ უფ-

რე აქამდის ავათვემყოფობდი, ერ-თი სიკედილი კიდევაც მოკედა; მაგ-რამ ისევ გაეცეოცხლდი და ღმერთმა ყველაფერი აქიმობა მასწავლა ამ სიკ-ვდილის დროს.“

ჩვენი ხალხი; როგორც საზოგა-დოთ გაუნათლებელი და ცრუ-მორ-წმუნოების მიმყოლი, იმ წამსევ დარ-წმუნდება ამის სიმართლეში და თუ გაუხდათ ვინმე ავათ, მოპურუხლავენ მისკენ. მა აქიმებიც, რასაკეირეველია, გაულასავენ რამე წამალს და აძრო-ბენ ფულებს საწყალ გლეხებს.

ამ ნაირ აქიმებს ჩვენში დოქტორ-ზე უფრო მაღლა იყენებს დაბალი ხალხი. ქმირათ გაიგონებთ ხალხისა-გან შემდეგ სიტყვებს:

— ღონტოურის ხელში თუ ჩაგარ-და, ძმაო, ჩვენი ავათმყოფი, წასუ-ლია მისი საქმე; დოხტოური, როცა შეატყობის, რომ მისი წამალი არ უხ-დება ავათმყოფს და არც იმედი აქეს მოარჩინს, თურმე საწმილავს და-ლვეინებენ და მოკლავს.

ახლა თქვენ წარმოიდგინეთ, თუ როგორ ადვილად მოსტყუედება ამ ნაირი ხალხი, რომელსაც ეს აზრი და ამის მზავესი ბევრიც ძვალა და რბილში აქეს გამჯდარი.

ამ ნაირმა აქიმებმა თავიანთი გო-ნიერი რეცეპტებით ბევრი გაგზავნეს უწიალია შინა აბრამისათა.“ ამის და-სამარტიულებლად მოვიყვან რამოდენიმე ფაქტს.

მოგვხერი ებათ, რომ ჩვენ ებური მანდილონები ან სჯერდებიან ბუნე-ბისაგან მოცემულ სილამაზეს, სურთ, რომ კიდევ უშვევნიერესი გახდენ; ამისთვის ხმარობენ სხვა-და-სხვა წამ-ლებს პირის-კანის გასაკეთებლად. მრ-თი ამ გამამშვენიერებელი წამალთა-განი გახლავსთ ესრედ-წოდებული უერცხლის უმარილი,“ რომელიც კეთდება ვერცხლის წყლით და ქერ-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შესრულება, რადგან ამათ, არა თუ რამე სარგებლობა მო-აქცით ხალხისათვის, არამედ დრდ ზა-რალს და ვწებას დალევენ, — მაგრამ ესენი მაინც თავისის არ იშლი-

ნ. მოგვხერი ებათ, შ

